

Čís. 14025.

Vyžadovala-li zásada bezprostřednosti a volného ocenění důkazů, by byl svědecký důkaz proveden soudem rozhodujícím, jest v tom, že byl proveden jen soudem dožádaným (§ 328 čís. 3 c. ř. s.), vadnost řízení.

(Rozh. ze dne 7. prosince 1934, Rv I 2553/34.)

Žalobě o uznání otcovství a o placení výživného bylo o b ě m a n i ž-š í m i s o u d y vyhověno.

N e j v y š š í s o u d zrušil rozsudky obou nižších soudů a vrátil věc prvému soudu, by dále jednal a znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Z dovolacích důvodů § 503 čís. 2 až 4 c. ř. s. doličován důvod § 503 čís. 2 c. ř. s. dovolacími vývody společně prováděnými také tím, že nebyla žalovanému dána příležitost u soudu před nemanželskou matkou vysvětliti, že ji vůbec nezná, a že se mylí v osobě nemanželského otce svého dítěte. To vytýkal žalovaný již v odvolání a i v řízení před první stolicí založil obranu na tom, že nemanželskou matku dítěte vůbec nezná.

První soud dal vyslechnouti svědkyni dvakráte dožádaným soudem. Žalovaný se k výslechu nedostavil; z toho nehledíc ke vzdálenosti dožádaného soudu od bydliště žalovaného, nemůže mu však vzniknouti ztráta oprávnění, které má jako strana ve sporu (§ 178 c. ř. s.) účastniti se řízení před soudem rozhodujícím, před který patří zásadně (§§ 276, 328 c. ř. s.) i provádění důkazů. Výtku jeho, že mu nebyla dána příležitost vyjádřiti se p ř e d s o u d e m, vztahuje se tudíž podle zásad ovládajících sporné řízení na soud rozhodující, tedy na soud první a druhé stolice. Dožádaným soudem může býti proveden svědecký důkaz jen v případech výčetmo uvedených v § 328 čís. 1—4 c. ř. s. Z těch přichází v úvahu § 328 čís. 3 c. ř. s., kdyby totiž svědkův výslech před rozhodujícím soudem způsobil nepoměrně velký náklad vzhledem k výdajům na cestu a na pobyt jeho v místě výslechu, které mu jest nahraditi. Tím však není řečeno, že by se přes to neměl důkaz provést u soudu rozhodujícího s ohledem na závažnost výslechu a na jiné zvláštní okolnosti. Je-li již pochybno, lze-li v souzeném případě vůbec mluvit o nákladu tak velikém, jaký předpokládá zákon, neboť k provedení důkazů u rozhodujícího soudu by byl nepochybně stačil jediný výslech svědkyně, bylo uvážiti, jde-li o náklad nepoměrný. Při tom jest míti na zřeteli, že se výslech týkal skutečnosti pro rozhodnutí sporu nejzávažnější a k tomu za okolností, že šlo též o totožnost osoby, kterou sotva lze spolehlivě zjistiti při pouhém rozboru podle § 287 c. ř. s. výsledku důkazu provedeného soudem dožádaným. Za těchto okolností vyžadovala zásada bezprostřednosti a volného uvažování důkazů, by byl svědecký důkaz proveden soudem rozhodujícím. Nestalo-li se to, porušeny tyto zásady, takže jde o vadu řízení, která v odvolacím řízení neodstraněna.

Nejde o otázku hodnocení důkazů, aniž o to, zda měl odvolací soud opakovati svědecký důkaz podle § 488 c. ř. s., což nelze napadati žádným z dovolacích důvodů výčetmo v § 503 uvedených, nýbrž o otázku, zda byly zachovány předpisy a zásady sporného řízení, kterých jest šetřiti při provádění svědeckého důkazu (srov. rozh. č. 13.422 sb. n. s.), jichž porušení zakládá vadu řízení podle § 503 čís. 2 c. ř. s., bylo-li s to, jako v souzeném případě, by zamezilo úplné vysvětlení a důkladné posouzení rozepře.

Čís. 14026.

Zastavil-li vlastník podnik provozovaný na jeho nemovitostech, projevili tím mlčky (§ 863 obč. zák.) i vůli odpoutati příslušenství od věci hlavní a učiniti je věcmi samostatnými. Tomu však tak není, nezastavil-li vlastník podnik z vlastní vůle, nýbrž důsledkem konkursu vyhlášeného na jeho jmění.

Správce konkursní podstaty není oprávněn platně projevit vůli, že úpadcovým věcem určeným za příslušenství úpadcovy nemovitosti odnímá dosavadní jejich určení, byla-li před zahájením konkursu již povolena vnucená dražba nemovitosti, v níž proveden byl odhad i movitostí jako příslušenství před vyhlášením konkursu.

Nezáleží na tom, že podnik úpadcův nebyl prováděn na všech do dražby daných nemovitostech a že movité věci, o něž jde, nebyly příslušenstvím všech těchto nemovitostí, stačí, že byl prováděn i jen na některých nemovitostech do dražby daných a dosud neprodaných.

(Rozh. ze dne 12. prosince 1934, R I 1223/34.)

Na jmění zasílatele byl vyhlášen konkurs. Důsledkem toho byl zastaven podnik úpadcův. Konkursní komisař zamítl návrh knihovní věřitelky, by byl prohlášen nepřipustným prodej movitostí povolený konkursním komisařem, v podstatě z toho důvodu, že zastavením zasílatelského podniku pozbyly věci vlastnosti příslušenství nemovitostí, takže lze povolit i jejich oddělený prodej. Re k u r s n í s o u d prohlásil prodej movitostí nepřipustným. D ů v o d y: Z exekučních spisů byl zjištěno, že usnesením ze dne 29. srpna 1932 povolena byla vnucená dražba nemovitostí zapsaných ve vl. č. 319, 262, 282, 368 a 380 poz. knihy pro kat. území v B. Podle odhadních protokolů a podle situačního nákresu ve spisech těch založeného nemovitosti tyto tvoří jeden hospodářský celek, v němž bylo provozováno zasílatelství. Při prvním odhadu dne 18. listopadu 1932 prohlásili znalci, že nejsou s to rozhodnouti, které věci jako příslušenství jest třeba považovati za nezbytně nutné pro podnik zasílatelský. Na to dne 19. listopadu 1932 byly jiným znalcem předměty a to veškeré, jichž prodej byl nyní konkursním komisařem povolen, sepsány a odhadnuty jako příslušenství podniku zasílatelského, tedy nikoli nemovitostí. Pojaty byly však do dražebních podmínek, jež soud